

PRATİKTE BU NE DEMEK OLUYOR?

Muhtemelen kendinize hayvanları ızdıraptan men etmek için ne yapabileceğinizi soruyorsunuzdur.

Yapabileceğiniz bir şey var.

Vegan olabilirsiniz. Şimdi. Veganizm, bundan sonra et veya herhangi bir hayvansal mamül tüketmeyeceğiniz anlamına geliyor.

Veganizm, yalnızca bir diet değildir; ızdırapa karşı, kişisel seviyede etik ve politik bir bağlılıktır ve sadece yemeklerle sınırlı değil, giyim, diğer hayvansal ürünler ve kişisel hareket ve seçimlere kadar uzanır.

Veganizm, hepimizin şuanda - hemen şimdi- hayvanlara yardım etmek için yapabileceği bir şeydir. Bu, bizim yaklaşımımızdan başka bir "hayvan hakları" tanımı varsa yada pahalı bir kampanyayı, büyük bir organizasyona dahil olmayı, yada yönetmelik gerektirmiyor. Söylemek çal-ıştığımız, hayvanları öldürmeyi ve yemeyi gerekçelendire-meyeceğimiz.

Veganizm, ete olan talebi düşürerek hayvan ölümlerinin ve ızdırabın azalmasını sağlar. İnsan olmayanların ticaretinin reddelişini ve onların doğal değerlerinin farkındalığını temsil eder.

Veganizm aynı zamanda şiddetsizliğe olan bağlılıktır. Hayvan hakları hareketi, bir barış hareketi olmalıdır, insan ve insan olmayan tüm hayvanlara karşı şiddeti reddetmelidir.

Veganizm, hayvanlar adına üstlenebileceğimiz en önemli politik aktivizmdir.

Vegan olduğunuzda, ailenizi, arkadaşlarınızı ve çevrenizdekileri vegan olmaları için eğitmeye başlayın.

Eğer hayvanları kötüye kullanılmaktan kurtarmak istiyorsak öncelikli koşulumuz vegan olmaktır. Ve bu hareket kişisel bir kararla başlar.

AMA ET DIŞINDA HAYVANSAL ÜRÜN TÜKETMENİN NERESİ YANLIŞ?

Et yemek ile süt ürünü ve diğer hayvansal gıdaları yemek arasında mantıklı bir ayırım yoktur. Hayvanlar, en kötüsü olan "et" için olmasa da süt ürünleri, yumurtaları ve diğer ürünler için kötü muameleye maruz kalıyor ve zaten biz etlerini tükettikten sonra aynı mezbahada son buluyorlar.

Bir bardak süt, bir külah dondurma veya bir yumurtada, etle aynı oranda ölüm ve acı var.

Et yemek ile süt ürünü ve diğer hayvansal gıdaları yemek arasında mantıklı bir ayırım iddia etmek, küçük bir inekle büyük bir ineği yemek arasında fark olduğunu söylemek kadar saçmadır.

İnsanların %99'u et tüketmenin kabul edilebilir olduğunu düşündüğü sürece, hayvanlar için hiç bir şey gerçekten değişmeyecek.

BU YÜZDEN...

Karar size kalmış. Sizin için başkası yapamaz. Ama insan olmayan canlıların etik değerleri olduğunu düşünüyorsanız her ne kadar "insani" tehdit altında olsalar da hayvanların ölümüne ortak olmayı durdurun.

Daha fazla bilgi için, The Abolitionist Approach'u ziyaret edin.

www.AbolitionistApproach.com

© 2008 Gary L. Francione & Anna E. Charlton.

İşbu içerikteki yazarların dışında, herhangi bir görüşe sahip olan başka kişiler ve kurumlar tarafından dağıtılmasının tasdiki mutlaka belirtilmelidir.

Translated by Özge Güneş.

HAYVAN HAKLARI

ABOLİSYONİST YAKLAŞIM

WWW.ABOLITIONISTAPPROACH.COM

HAYVANLAR: ETİK ŞİZOFRENİMİZ

Hayvanların ciddiye alınmasını tavsiye ediyoruz.

Hayvanların ölüme, ızdırapa yada "gereksiz" yere zorlanmasının yanlış olduğu konusund hepimiz hemfikiriz. Bununla kastettiğimiz nedir?

Başka her ne ifade ederse etsin, şu anlama gelmek zorundadır eğlendiğimiz veya zevk aldığımız yada alışlagelmiş ve kolay olduğu için hayvanları ızdırapa maruz bırakmak veya öldürmek yanlıştır.

Ama rahatsız edici porsiyonlardaki hayvan kullanımımız -her şey dahil olmak üzere- zevk, eğlence, rahatlık yada alışkanlık dışında hiç bir şeyle mazeretlendirilemez.

Hayvanların çoğu yiyecek için öldürülüyor. Birleşmiş Milletler'deki Food and Agriscultural Organization (FAO)'ya göre insanlar, balık ve deniz hayvanları dışında, yemek için yılda yaklaşık olarak 53 milyar -yani 53,000,000,000- hayvan öldürüyor.

145 milyon.....her gün öldürülen
6 milyon.....her saat öldürülen
100,000.....her dakika öldürülen
1,680.....her saniye öldürülen

Bu sayılar artmaya devam ederek, bu yüzyılın ikinci yarısında iki katına çıkacak.

Bu katliamı nasıl mazeretlendirebiliriz?

Sağlık nedenleriyle hayvansal ürün yememiz gerektiği zemininde mazeretlendiremeyiz. Açıkçası böyle bir şeye ihtiyacımız yok. Aslında, artış gösteren ispatlara göre hayvansal ürünler insan sağlığı için zararlıdır.

İnsanlar milyonlarca yıldır et yediğini çünkü bunun "doğal" olduğu söylenen bir zeminde mazeretlendiremeyiz. Bir şeyi uzun zamandır yapıyor olmamız, onu etik olarak doğru bir şey yapmaz. İnsanlar, yüzyıllardır ırkçılık ve cinsiyet ayrımcılığı yapıyorlar ve biz şimdi fark ediyoruz ki ırkçılık ve cinsiyet ayrımcılığı etik olarak yanlış.

Küresel ekoloji için bir gereklilik olarak mazeretlendiremeyiz. Hayvansal tarımın, çevresel bir felaket olduğuna dair büyüyen bir fikir birliği var.

Sıkça sorulan sorulara göre, hayvansal tarım arabalarda, kamyonlarda ve diğer araçlarda kullanılan gazolinden daha fazla sera gazı emisyonu üretiyor.

Hayvancılık için tüm dünya topraklarının %30'u kullanılıyor, Hayvancılık için kullanılan %33'lük küresel tarıma elverişli araziler de dahil.

Hayvancılık, ormansızlığa da sebep oluyor

Hayvansal tarım, dünyanın hızla artan su problemi için en baş tehdit. Büyük su kaynakları hayvancılık için ihtiyaç duyulan bir şey. Yeşillenmenin artışı su dönüşümüne kötü etki yapar ve hayvansal tarım su kirliliği için ciddi bir kaynaktır.

Hayvanlar ürettiklerinden daha fazla protein ürettirler. Üretilen her hayvansal kilogram başına, hayvanlar çimenden ve yemlerden yaklaşık olarak 6 kilogram bitkisel protein tüketirler.

Bir kilogram et üretmek için 100.000 litreden daha fazla su gerekir, bir kilogram buğday üretmek için yaklaşık 900 litre gerekir.

Çünkü hayvanlar ürettiklerinden daha fazla protein tüketiyorlar, insanlar tarafından tüketilmesi gereken tahıllar hayvanlar tarafından tüketiliyor. Ayrıca diğer faktörlere ek olarak, hayvansal tarım çok sayıda insanı açlığa mahkum ediyor.

Yılda 53 milyon hayvanın ölümüne ve acı çekmesine zorlamamızın tek sebebi, hayvanları yemekten zevk alıyor olmamız, onların yenmeğe elverişli olduğunu düşünmemiz ve bunun bir alışkanlık olması.

Bir başka deyişle, geçerli bir mazeretimiz yok.

İnsan olmayan hayvanlar için düşüncelerimiz oldukça karışık. Pek çoğumuz kedi, köpek, tavşan gibi hayvanların arkadaşlığıyla yaşıyoruz veya yaşadık. Hayvanları seviyoruz. Onlar ailemizin önemli fertleri. Onlar öldüğünde yas tutuyoruz.

Ama sevdiğimiz o hayvanlardan hiç bir farkı olmayan diğerlerine çatalı batırıyoruz. Bu çok anlamsız.

HAYVANLARA DAVRANIŞIMIZ

Hayvanları sadece "gerekli" olarak nitelendiremeyeceğimiz her türlü amacımız için kullanıyoruz. Onlara, yapılanın aynı insanlara yapılıyor olsaydı işkence olarak değerlendireceğimiz şekilde yaklaşıyoruz.

Hayvanlara "insani" davranmamız gerektiğini söyleyen hayvan hakları yasaları var ama bu yasalar hayvanlar mal oldukları için genel olarak anlamsız; onlar bizim verdiğimiz değerden daha fazlasına sahip olmayan ekonomik mallar. Yasayla göre olarak, insan olmayan hayvanların arabalardan, mobilyadan veya sahip olduğumuz başka mallardan bir farkı olmayacak.

Hayvanlar mal oldukları için insanların hayvanları ne sebeple olursa olsun kullanmasına ve korkunç acılara çarptırılmasına genelde izin veririz.

NEDEN DAHA İYİ YASALAR VE ENDÜSTRİYEL ŞARTLAR OLMASIN?

Avrupa ve Birleşmiş Milletlerdeki pek çok hayvan koruma kurumu, hayvanlara eziyete getirilecek çözümün, hayvan hakları yasalarının geliştirilmesi yada endüstriyel şartları iyileştirmek için baskı yapılmasını gösteriyor.

Bu kurumların kampanyaları daha çok, "insani" kesim ve daha "insani" kısıtlama sistemleri, daha büyük kafesler vs. için. Bu kurumlardan bazıları şartları iyileştirmenin, hayvanların kullanılmasını azaltacak veya belirgin bir şekilde azalacağını belirtiyor.

Peki bu çözüm müdür? Hayır, değildir.

Ekonomik gerçekler gösteriyor ki, iyiye yönelik yeniden yapılanmalar daha az üretir, hiç olmazsa gelişmedir. Kafesiz bir yumurta, her zamanki yumurta ile aynı oranda acı içerir.

Hayvan ızdırabının tanımlanması daha "insanileşmesi" halkı hayvan kullanımı için cesaretlendiriyor ve bu cesaretlenme devamında hayvan ürünleri tüketimini arttırıyor hatta ızdırıp ve ölümlerin artmasına sebep olabilir.

Dahası, hayvan hakları yasalarının yeniden yapılanmasının, hayvanların kullanılmasını bitireceğine veya belirgin olarak düşüreceğine dair hiç bir kanıt yok. Yaklaşık 200 yıldır hayvan hakları yasası var ve insanlık tarihi boyunca en fazla ve en kötü şekilde şuan hayvan tüketiyoruz.

Ve en önemlisi, istismarı yeniden yapılandırmak ana soruyu görmezden geliyor: bütün kaynaklarımız için hayvanları kullanmamızı nasıl mazeretlendirebiliriz -her ne kadar "insanca" yaklaşıp da?

ÇÖZÜM NEDİR?

Çözüm hayvanları ızdıraptan men etmek, ızdırabı düzenlemek değil. Çözüm, her insanın, vasıflarını hesaba katmaksızın her insanın, bizim farkında olduğumuz gibi, başkasına mal olarak davranmama hakkı olduğunu fark ettirmemizdir. Şunu anlamamız gerekiyor ki, hisleri olan insan olmayanların da hakları var.